

[Rosing.]

tiden en specialisering i et eller andet fag. Det er derfor, man hvert år sender flere end 1.000 håndværkere og teknikere til Grønland, folk, som skal forestå anlægsarbejder deroppe, medens grønlandske håndværkere stort set foretager mindre reparationsarbejder, netop fordi deres uddannelse ikke er fuldgyltig. Men erfaringen har vist, at de trods alt kan klare mange krævende opgaver på ganske tilfredsstillende måde.

Herpå kan der nævnes et lille eksempel, der viser, at grønlændere i dag kan gennemgå den samme håndværksmæssige uddannelse som unge hernede. I denne vinter blev der arrangeret 5 måneders kursus for de tillærte smede, tømrere og maskinpassere, som i indtil 20 år har arbejdet uden mulighed for at få teoretisk uddannelse og det officielle stempel som faglærte. Disse kursus afsluttedes for nylig med et fint resultat. 22 grønlændere har fået overrakt dansk svendebrev som udlærte. Resultaterne ved svendepøverne blev bedømt af repræsentanter for danske svendepøvekommissioner, og præstationerne er betegnet som fuldt på højde med danske resultater. Og det bemærkelsesværdige i dette eksperiment er, at alle kursus er foregået på grønlandsk med grønlændere som faglærere. Det er derfor glædeligt, at dette lovforslag åbner mulighed for, at grønlændere nu kan opnå en obligatorisk, ligestillet uddannelse. Dette er psykologisk og moralsk set rigtigt, dersom mindre-værds komplekser skal undgås.

Jeg skal afholde mig fra at berøre enkelte afvigende ordninger eller punkter i dette lovforslag, fordi de ærede ordførere har fundet dem rimelige, i hvert fald i den første tid, hvor loven føres ud i livet. Men jeg er ikke tilfreds med, at det i udkastet til den kgl. anordning påtænkes fastslået, at kontraktpligten ifølge dennes § 1, stk. 1, 1., og 2. punktum, først træder i kraft i Grønland om 5 år med mulighed for yderligere udskydelse efter den tid. Denne forholdsregel må jo navnlig gælde for de unge, der kommer fra mindre steder, hvor skoleundervisningen er betydelig ringere end i byerne, og hvor tilpasning til forholdene på lærepladsen er en nødvendighed. Men for dem, der har haft en forsvarlig skolegang, og som er opvokset i bymiljø, er det efter

min mening urimeligt at kræve, at disse unge mænd eller kvinder skal ind under denne bestemmelse. Der bør kunne opnås en smidigere ordning for sådanne unge. Det er sundt for enhver ungdom, også for den grønlandske, at lære at overholde de i en kontrakt affattede aftaler. Herigennem er det, de unge skal lære pligt og ansvar over for sig selv, deres fremtid, foresatte og medmennesker.

I forbindelse med omtalen af dette lovforslag kan jeg til slut ikke undlade at nævne, at vi i Grønland har et stort behov for individuel erhvervsvejledning. Jeg ved vel, at uddannelsesrådet er ved at få tilrettelagt en almen erhvervsorientering i alle grønlandske skoler. Denne ordning kan være udmærket, men er ikke tilstrækkelig, når de unge efter deres evner og muligheder skal vælge den rette uddannelse og det erhverv, som den kommende lærlingelov åbner mulighed for. Efter min mening behøves der ud over den nævnte kommende erhvervsorientering i skolerne en individuel erhvervsvejledning, som den ny tid i Grønland ikke kan undvære.

Jeg vil derfor mene, at man så snart som overhovedet muligt sætter den hernede gældende lov om erhvervsvejledning i kraft for Grønland med de ændringer, der måtte være nødvendige. En gennemførelse af en organiseret og lovhjemlet vejledning med sagkyndig bistand fra erhvervsvejledningsrådet vil være et lige så vigtigt led i lærlingeuuddannelsen som selve lærlingeloven. De to ting synes at være knyttet sammen; de må følges ad. De unges rette valg af erhverv er jo også en sikring for dem selv til bedre gennemførelse af lærlingeuuddannelsen og senere gavn for det samfund, de er medlemmer af.

Med disse bemærkninger vil jeg som de andre ærede ordførere anbefale lovforslaget til hurtig gennemførelse.

N. Chr. Christensen: Her ved anden behandling har jeg ikke mange bemærkninger at gøre om forslaget om ændring af lov om lærlingeforhold, hvilken lov nu skal omfatte Grønland.

Jeg takker den højtærede undervisningsminister for de besvarelser, den højtærede minister har givet på de spørgsmål, som jeg stillede ved første behandling. Efter at